

ម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះហស្តមកដល់ហើយ - លឿមួយ

ការជំនុំជម្រះនៃមនុស្សសរសៃ និងសារៈសំខាន់ព្យាយាមរំលឹក 9/11

Jeff Pippenger

2024-12-18

អស់រយៈពេលជាយូរមកហើយ ជាក់ស្តែងចាប់តាំងពីភូមិភាគបន្ទាប់ពី 9/11 មក ពួកយើងបានបង្កើនយ៉ាងខ្លាំងបន្ថែមទៀតថា ការជំនុំជម្រះនៃមនុស្សសរសៃបានចាប់ផ្តើមនៅ 9/11។ ពួកយើងបានយល់អំពីសេចក្តីពិតនេះតាមរយៈសាក្សីជាច្រើនក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែលបានគាំទ្រពីទិសដៅខុសគ្នាទាំងស្រុង។ ចាប់តាំងពីខែកក្កដា ឆ្នាំ 2023 មក ពួកយើងបានយល់អំពីសេចក្តីពិតមុនគេកាន់តែច្រើនថា មនុស្សសរសៃនៃការជំនុំជម្រះនៃមនុស្សសរសៃ ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅ 9/11

បើប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តីពិតមុនគេដែលបានរកឃើញភូមិភាគបន្ទាប់ពី 9/11។

ហេតុអ្វីបានជាការជំនុំជម្រះនៃមនុស្សសរសៃបានចាប់ផ្តើមនៅ 9/11?

តើការជំនុំជម្រះនៃមនុស្សសរសៃតាមព្រះគម្ពីរគឺជាអ្វី?

នៅក្នុងជំពូកទីមួយនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ លក្ខណៈសំខាន់ដែលបានបង្ហាញអំពីព្រះគ្រីស្ទ គឺថា ទ្រង់ជាអាល់ផា និង អូមហេតា ជាទីដើម និងទីបញ្ចប់ ជាអ្នកទីមួយ និងអ្នកចុងក្រោយ។ ទ្រង់បានផ្តល់គំរូមួយនៃលក្ខណៈនោះនៃព្រះចិត្តរបស់ទ្រង់ នៅពេលដែលទ្រង់បានបង្កើតឱ្យមានសរសៃអំពីការណ៍ទាំងឡាយដែលមាននៅពេលនោះ ហើយដោយការផ្ទេរវិជ្ជាចន្លោះ

យ៉ូហានក៏នឹងកំពុងសរសៃអំពីការណ៍ទាំងឡាយដែលនឹងមកដល់។

ព្រះយេស៊ូវតែងតែបង្ហាញទីបញ្ចប់តាមរយៈទីដើម។ នោះជាអ្វីដែលទ្រង់ជា។

ព្រះគម្ពីរបញ្ជាក់ថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះបន្ទូល។ សង្ឃឹរក្តៅដំបូងនៃព្រះគម្ពីរ គឺលោកុបុបតុតិ ដែលមានន័យថា «ការចាប់ផ្តើម»។ សង្ឃឹរក្តៅចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរ គឺជាសង្ឃឹរក្តៅវិវរណៈ ហើយសេចក្តីពិតទាំងឡាយដែលបានបង្ហាញជាលើកដំបូងនៅក្នុង សង្ឃឹរក្តៅលោកុបុបតុតិ ក៏ត្រូវបានលើកមកពិចារណានៅក្នុងសង្ឃឹរក្តៅវិវរណៈផងដែរ។ លោកុបុបតុតិជាអាល់ហ្វា ហើយវិវរណៈជាអូមហេតា ហើយរួមគ្នាជាព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះយេស៊ូវ ដែលជាអាល់ហ្វា និងអូមហេតា។ ហេតុមេលខោរបស់ព្រះ ឬព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ត្រូវបានសរសៃនៅក្នុងគ្រប់បទនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ហេតុមេលខោនោះបញ្ជាក់ថា ពន្លឺនៃក្នុងបទនោះគឺជាសេចក្តីពិត។

បើការបកស្រាយនៃអត្ថបទមួយនៃទំនាយ មិនផ្ទុកស្មនាមហេតុមេលខោរបស់ព្រះ

ដែលជាព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ដែលជាលក្ខណៈចិត្តរបស់ទ្រង់

នោះការបកស្រាយនោះគឺមិនត្រឹមត្រូវទេ។ មានតែស្មនាមដទៃទៀតដែលត្រូវបានយកមក អនុវត្តនៅពេលបកស្រាយព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះ

ប៉ុន្តែមិនថាមនុស្សម្នាក់អាចអនុវត្តតែស្មនាមដទៃទៀតបាន

តែស្មនាមនោះត្រូវត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

បុរសនិប្រតិបត្តិមានតែស្មនាមដែលមនុស្សបង្កើតឡើងទេ

នោះក៏នឹងមានការបកស្រាយដែលមនុស្សបង្កើតឡើងគិតជាងដងដែរ។ ដូច្នេះ ហេតុអ្វី?

ហើយអ្វី? តើការជំនុំជម្រះតាមព្រះគម្ពីរលើអ្នករស់ ដដែលបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 9/11 មែនឬ?

នៅពេលព្រះគ្រីស្ទទទួលបាននូវអង្គទូទៅនៅក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ
ទ្រង់កំណត់អត្តសញ្ញាណអង្គទូទៅថាជា ដើម និង ចុង
ហើយទ្រង់ប្រើហោរាយ៉ាងដើម្បីបង្ហាញថា
គុណលក្ខណៈនៃព្រះចិត្តរបស់ទ្រង់នោះកំណត់ឲ្យអ្វីៗ ទ្រង់កំណត់ថា
សារនៃសៀវភៅទាំងមូលគឺជាការបើកសម្តែងដៃអំពីអង្គទូទៅទាំងមូល។ ទ្រង់បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់
យសរសើរអំពីអ្វីដែលនៅមានស្តាប់ក្នុងពិភពលោករបស់យ៉ូហាននៅពេលនោះ
ហើយក្នុងការផ្សព្វផ្សាយដូច្នេះ
យ៉ូហាននឹងកំពុងកត់ត្រាអំពីអ្វីដែលនឹងកើតមាននៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ យ៉ូហាន
គឺជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមមន្ត្រីនាំដំបូងពីរនាក់នៅដើមកំណើតនៃក្រុមជំនុំគ្រីស្ទទាន
ហេតុនេះហើយ យ៉ូហានកំពុងបង្ហាញអំពីទីបញ្ចប់នៃក្រុមជំនុំគ្រីស្ទទាន
ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយមួយរយសិបបួនពាន់នាក់ និងហ្វូងមនុស្សសង្គមនៅក្នុងវិវរណៈ
ជំពូក ៧។

តក់ក្បាលជាតាមព្រះគម្ពីរគឺដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះបន្ទូល
ដែលតាមរយៈព្រះបន្ទូលនោះ អ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើតឡើង
ជាព្រះបន្ទូលដែលបានគង់នៅជាមួយព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់ជានិច្ចចមក
ហើយទ្រង់ក៏ជាព្រះគម្ពីរផងដែរ ព្រោះទ្រង់ជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
លក្ខណៈដំបូងនៃព្រះលក្ខណៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដែលត្រូវបានណែនាំក្នុងសារចុងក្រោយនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គឺថា
ទ្រង់បង្ហាញចុងបញ្ចប់នៃវត្ថុចម្លង ដោយប្រើការចាប់ផ្តើមនៃវត្ថុនោះដដែល។
ប្រសិនបើសិរចក្ខុពិភពនេះអំពីព្រះលក្ខណៈរបស់ព្រះ
មិនត្រូវបានអនុវត្តចំពោះការសិក្សាព្រះគម្ពីររបស់មនុស្សមនុស្សម្នាក់ណាមួយទេ
នោះពួកគេមិនអាចស្តាប់យ៉ាងពិតប្រាកដថា
ការជំនុំជម្រះនៃមនុស្សរស់មានន័យដូចម្តេច ហើយហេតុអ្វីបានជាវាបានចាប់ផ្តើមនៅ
9/11 ហើយសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត ហេតុអ្វីបានជាវាជិតបញ្ចប់ហើយ។

ជាឧទាហរណ៍នៃគោលការណ៍អាល់ហ្វា និង អូមេហ្គា
អ៊ីស្រាអែលបុរាណជានិមិត្តរូបនៃអ៊ីស្រាអែលសម័យទំនើប
ដែលជាសិរចក្ខុពិភពខាងក្រោយមួយ ដែលកំណត់បានថា
អ៊ីស្រាអែលតាមន័យអក្សរជានិមិត្តរូបនៃអ៊ីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណ។
មិនថាវាត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងណាក៏ដោយ ទាំងអ៊ីស្រាអែលបុរាណតាមន័យអក្សរ
និងអ៊ីស្រាអែលសម័យទំនើបខាងវិញ្ញាណ សុទ្ធជាតែមែនបុរេគ្រីស្ទស្តាប់ដើម
និងបុរេគ្រីស្ទស្តាប់ចុងបញ្ចប់។ ក្នុងចំណោមបុរេគ្រីស្ទស្តាប់ទាំងបួន
នោះបីបានកន្លងផុតទៅហើយ
ហើយឥឡូវនេះយើងកំពុងស្ថិតនៅក្នុងបុរេគ្រីស្ទស្តាប់ទីបួន
និងជាបុរេគ្រីស្ទស្តាប់ចុងក្រោយ។

បុរេគ្រីស្ទស្តាប់បីក្នុងអតីតកាល
កំណត់ឲ្យសាក្សីបីបន្ថែមទៀតក្នុងក្រោយនៃបុរេគ្រីស្ទស្តាប់នៃដី។ បុរេគ្រីស្ទស្តាប់បីនោះ
កំណត់អត្តសញ្ញាណជំនាន់ដែលត្រូវបានកំណត់ថាជាមួយរយសិបបួនពាន់នៅក្នុងគម្ពីរ
វិវរណៈ។ ក៏មានខុសប្រែប្រួលគ្រីស្ទស្តាប់ក្រោយក្រោយផងទៀតផងដែរ

ដល់និយាយអំពីមួយរយស័ក្តិបុនពាន់
ប៉ុន្តែតែខេមួយរយស័ក្តិបុនពាន់មានន័យសញ្ញានិមិត្តតុល្យាករណ៍ថា
មួយរយស័ក្តិបុនពាន់ គឺជាអ្នកដល់ត្រូវបានគំរាមកំហែងក្នុងន័យតុល្យាករណ៍
ដោយគុណកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ពីរនៃអ្វីស្រដៀងនឹងបុរាណតាមន័យពិត
ជាមួយនឹងសិស្សទាំងដប់ពីរនៃអ្វីស្រដៀងនឹងខាងវិញ្ញាណសម័យទំនើប។

ឧទាហរណ៍មួយទៀតនៃអាល់ហ្វា និង អូមហេតា គឺ ទេវតាទាំងបីនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ជំពូក ១៤
គំរាមកំហែងឲ្យបុរសគុតិសាស្ត្រនៃការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់។
ចលនាមីឡីវាយតម្លៃគំរាមកំហែងឲ្យបុរសគុតិសាស្ត្រនៃការចាប់ផ្តើមរបស់ទេវតាទាំងបី ហើយចលនា
នៃមួយស័ក្តិបុនពាន់នាក់គំរាមកំហែងឲ្យបុរសគុតិសាស្ត្រនៃចុងបញ្ចប់នៃសាររបស់ទេវតា
ទីបី។ ចលនាអាល់ហ្វាមានបុរសអំពីការបើកចំហនៃការជំនុំជម្រះស៊ីវិលអង្គកេ នៅចុងទី
២២ ខត្តុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤។
ចលនាអូមហេតាមានបុរសអំពីការបើកចំហនៃការជំនុំជម្រះមនុស្សសរស
ដោយកំណត់ការចាប់ផ្តើមរបស់វាជាចុងទី ៩/១១។

ឧទាហរណ៍ទីបីនៃអាល់ហ្វា និង អូមហេតា
ដល់អាចត្រូវបានគាំទ្រយ៉ាងងាយស្រួលដោយការបំភ្លឺដោយព្រះវិញ្ញាណ គឺថា
នៃដើមដំបូង ក្នុងចលនាអាល់ហ្វារបស់ពួក Millerites នោះ
ប្រៀបប្រដូចអំពីស្ត្រីព្រហ្មចារីដំបូងនាក់
មានសម្បទាដាក់ស្តីតាមព្យញ្ជនៈគ្រប់បុរាណ។ Sister White
មានកំណត់អត្តសញ្ញាណបុរសគុតិសាស្ត្ររបស់ពួក Millerites នៅក្នុងសង្ខេបនៃ The
Great Controversy
ក្នុងបរិបទនៃការដល់ប្រៀបប្រដូចនោះមានសម្បទានៅក្នុងពេលនោះ។
នាងបង្កើនថា ចលនាអូមហេតារបស់មនុស្សមួយស័ក្តិបុនពាន់នាក់
ក៏នឹងសម្បទាប្រៀបប្រដូចអំពីស្ត្រីព្រហ្មចារីដំបូងនាក់តាមព្យញ្ជនៈគ្រប់បុរាណដែរ។
សាក្សីខ្សឹមបីបុរាណរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណចុងបញ្ចប់ជាមួយនឹងដើមដំបូង។

នៃដើមដំបូងកំណត់នៃអ្វីស្រដៀងនឹងបុរាណ
ព្រះអម្ចាស់មានចូលក្នុងសច្ចក្តីសញ្ញាជាមួយជនហ្គេរី
ដោយគំរាមកំហែងតាមរយៈឈាមដល់លាបនៃលើសសរទ្រវា ដល់ជាការពិតណាស់
ជាការរៀបរាប់ដំបូងបង្អស់អំពី "Midnight Cry" នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
ពិធីបុណ្យផ្សេងទៀតនៃនិមិត្តសញ្ញានៃទំនាក់ទំនងតាមសច្ចក្តីសញ្ញាជាមួយព្រះគ្រីស្ទ
ហើយលោកប៉ូលបង្កើនយើងថា ជនហ្គេរីដល់មានចេញពីអេហ្វេស៊ីបទាំងអស់
មានទទួលបុណ្យផ្សេងទៀត «ក្នុង "ពពក" និងក្នុង "សមុទ្រ" កុរហម»។
កាលណាពួកគេបានឆ្លងផ្លូវសមុទ្រហើយ ពួកគេត្រូវបានប្រទានម៉ាណា
ដល់ក្នុងចំណោមអត្ថន័យផ្សេងៗទៀត វាជានិមិត្តសញ្ញានៃថ្ងៃស្អែកប៉ុន្មានបុរាណ
ក្នុងបរិបទនៃវាជាការសាកល្បង។

«នំម៉ាណា» គំរាមកំហែងការសាកល្បងដំបូងរបស់ពួកគេ
ហើយនៃពេញគេហោសបរាជ័យក្នុងការសាកល្បងទីដប់
និងជាការសាកល្បងចុងក្រោយរបស់ពួកគេ គឺនៃពេញគេហោសបដិសេធសាររបស់យ៉ូស្រ
និងកាលបែ
នោះព្រះអម្ចាស់មានបដិសេធពួកគេចេញពីការជាសាស្ត្រនៃសម្បទាធម្មតាស្តីពីបុរាណ

ហើយមានចូលក្នុងសមុទ្រធម៌ក្រិស្តជាមួយយ៉ូស្ទែ និងកាលប៉ែ។
នាពេលដែលពួកគេចូលទៅក្នុងទឹកដ៏សន្ទុយនោះទីបំផុត ពិធីកាត់ស្រក់មុខមិនមានបុរ
ព្រឹក្សាឡើងលើបុរសទាំងឡាយដែលកើតក្នុងអំឡុងសិបឆ្នាំនោះទេ
ដុបិតពិធីនោះមានបញ្ចប់នៅពេលការបះបោរនោះកាន់សែ
ហើយគួរឲ្យមានបង្កកើតឡើងវិញនៅកាន់សែ មុនពេលចូលទៅនោះបន្តិច។
នេះជាសញ្ញាសម្គាល់នៃអាល់ហ្សា និង អូមហ្កេត។

រយៈពេលសិបឆ្នាំនៃការរងនូវទីរំលោភស្តីបោក
មានចាប់ផ្តើមដោយការបះបោរប្រឆាំងនឹងសាររបស់យ៉ូស្ទែ និងកាឡប៊ែ
ហើយមានបញ្ចប់ដោយការបះបោររបស់ម៉ូស្កេនុនការវាយចុះដា
ដូចនេះមានបង្កហេតុខុសពីព្រះលក្ខណៈ និងព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះ។
ការចាប់ផ្តើមរបស់អីស្រាអែលបុរាណ បង្កហេតុជាច្រើនអំពីទីបញ្ចប់របស់អីស្រាអែលបុរាណ។

នៅចុងបញ្ចប់នៃអីស្រាអែលបុរាណ ព្រះយេស៊ូ ក្នុងនាមជា «ទូតនៃចេក្រីស្តិញ»
ក្នុងម៉ាឡាគី ជំពូក ៣ មានយោងមក ដើម្បីបញ្ជាក់ «សេចក្តីសញ្ញា»
ជាមួយមនុស្សជាច្រើន សម្រាប់មួយសប្តាហ៍ តាមការបំពេញសម្រេចនៃដំណើរ ជំពូក ៩។
ក្នុងនាមជា ទូតនៃចេក្រីស្តិញ
ព្រះគ្រីស្ទមានចូលទៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងព្រះវិហារគ្រីស្ទាន
នៅក្នុងបុរេគ្រីស្តសតវត្សរ៍ទី១ ដដែលទ្រង់បានរំលងប្រជាជននៃចេក្រីស្តិញមុន។
នៅដើមកំណើតនៃអីស្រាអែលបុរាណ ក្នុងនាមជាប្រជាជននៃចេក្រីស្តិញរបស់ព្រះ
អម្បាល់បានរំលងប្រជាជននៃចេក្រីស្តិញមុន
ហើយមានចូលទៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងប្រជាជនដែលបានផ្ទេរនិស្សិតមួយ។
ទ្រង់បានផ្ទេរដូចគ្នានោះយ៉ាងពិតប្រាកដ នៅចុងបញ្ចប់នៃអីស្រាអែលបុរាណ។

និមិត្តសញ្ញានៃចេក្រីស្តិញគឺអាពាហ៍ពិពាហ៍
ហើយចាប់ពីកំណើតរបស់ព្រះគ្រីស្ទរហូតដល់ការបំផុសឲ្យក្នុងយូស្តាឡីមនៅឆ្នាំ 70AD ទំ
នាយមានបង្កហេតុពីការលង់លះជាបន្តបន្ទាប់របស់ព្រះអីស្រាអែលបុរាណតាមន័យអក្សរ។
ដូចនេះ តើការលង់លះនោះមានសុពលភាពពិតប្រាកដនៅពេលណា—នៅពេលទ្រង់ប្រសូត
ការស្ថិតរបស់ទ្រង់ ការគប់ដុំមនុស្សជោន ឬនៅពេលការបំផុសឲ្យក្នុងយូស្តាឡីម?

ក្នុងអំឡុងពេលនោះ អ្នកច្បាស់បង្កប់គ្រប់ជាតិសាសន៍មានសុវត្ថិភាពនៃព្រះវិហារដែល
នាខ្លួនសម្រាប់ការច្បាស់បង្កប់ព្រះ។ ព្រះវិហារនោះក្លាយជាដ៏ធំដោយមាស
និងតុបតែងមានតម្លៃ ជាទស្សនីយភាពនៃសេដ្ឋកិច្ច និងភាពអធិកអធម។
ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូមិនអាចរកឃើញនៅក្នុងព្រះរាជវាំងដ៏ស្រស់ល្អនោះទៀតឡើយ។
អីស្រាអែលក្នុងនាមជាជាតិមួយ មានលង់លះខ្ពស់ចេញពីព្រះ។ នៅពេលព្រះគ្រីស្ទ
ជិតដល់ចុងបញ្ចប់នៃកិច្ចបម្រើនៃលើផែនដីរបស់ទ្រង់
ទតមើលខាងក្នុងព្រះវិហារជាលើកចុងក្រោយ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា «មើល
ផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នាគួរឲ្យមានទុកឲ្យស្អាតដូចដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ»។ Matthew
23:38។ មកដល់ពេលនោះ ទ្រង់បានហៅព្រះវិហារនោះថាជាផ្ទះរបស់ព្រះបិតារបស់ទ្រង់
ប៉ុន្តែនៅពេលព្រះរាជបុត្រានៃព្រះយេស៊ូចេញពីផ្ទះទាំងនោះ វត្ថុមានរបស់ព្រះគួរ
មានដកចេញពីព្រះវិហារដែលបានសាងសង់សម្រាប់សិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ជារៀងរហូត។

Acts of the Apostles, 145.

បន្ទាប់ពីការយាងចូលយ៉ាងជ័យជម្នះមួយថ្ងៃ ព្រះគ្រីស្ទមានបុរាណសាសនាថា
ផ្ទះរបស់ជនជាតិយូដាគួរឲ្យមានទុកឲ្យស្អាតដូចដល់

ហើយការលង់លះនោះគួរឲ្យមានបញ្ចប់ជាសុចរិត។ ដូច្នេះ
ការលង់លះនោះគួរឲ្យមានបញ្ចប់ជាសុចរិត
នៃពេលវេលាដែលបានចែងនៃការយាងចូលយ៉ាងជ័យជម្នះ។

«ក្នុងយូសាឡឹមមានជាកូននៃការថែរក្សារបស់ព្រះអង្គ
ហើយដូចជាបិតាទំនុកចិត្តមុននឹងស្លាប់ស្រឡាត់ស្រឡាយអំពីកូនបុរសដ៏ល្អឯង
នោះព្រះយេស៊ូវក៏បានយំអំពីក្នុងជាទីស្រឡាញ់នោះដែរ។
តើធុរ្វិះដូចម្តេចបានដល់យើងនឹងលះបង់អ្នក?
តើធុរ្វិះដូចម្តេចបានដល់យើងនឹងយើងអ្នកគួរបុគ្គលទៅវិនាស?
តើយើងគួរអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកទៅ
ដើម្បីបិទពេញនៃអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកឬ? ព្រលឹងមួយមានតម្លៃយ៉ាងខ្ពង់
ដល់ចំណុចថា បើប្រៀបធៀបនឹងវា
ពិភពលោកទាំងឡាយក៏ធ្លាក់ចូលទៅក្នុងភាពគ្មានសារៈសំខាន់; ប៉ុន្តែនៃទីនេះ
មានជាតិសាសន៍មួយទាំងមូលដល់គ្រូហាក់បង់។
នៃពេលព្រះអាទិត្យដល់កំពុងលិចទៅទិសខាងលិចហាក់ពីក្រសែកនៃកែវលើមេ
នោះចុងនៃព្រះគុណរបស់ក្នុងយូសាឡឹមក៏នឹងគួរបញ្ចប់។
ខណៈដែលដំណើរក្បួនកំពុងឈប់នៅលើចំណោតក្នុងអូស៊ីរ
នោះក្នុងយូសាឡឹមនៃមិនទាន់យឺតពេលសម្រាប់ការប្តូរចិត្តនៃឡើយទេ។
នៃពេលនោះ ទេវតានៃសេចក្តីដ៏មេត្តាករុណាកំពុងបត់ស្ការរបស់នាង
ដើម្បីចុះពីបល្ល័ង្កកមាស ហើយបុគ្គលក្នុងនៃដល់សេចក្តីយុត្តិធម៌
និងការជំនុំជម្រះដល់នឹងមកដល់យ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ប៉ុន្តែព្រះហឫទ័យដ៏ធំនៃសេចក្តីស្រឡា
ញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទនៃតែអង្គរសូមជំនួសឲ្យក្នុងយូសាឡឹម
ដែលមានមើលងាយសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះអង្គ
មើលសុភាពរមែងរបស់ព្រះអង្គ
ហើយរៀបនឹងប្តូរទាក់ដល់នាងក្នុងព្រះលោហិតរបស់ព្រះអង្គ។
បើក្នុងយូសាឡឹមគ្មានតែប៉ុន្តែ គឺនោះនៃមិនទាន់យឺតពេលនៃឡើយទេ។
ខណៈដែលសូមីចុងក្រោយនៃព្រះអាទិត្យលិចកំពុងនៅតែស្រណប់លើព្រះវិហារ ប៉ម
និងកំពូល នោះគឺទេវតាអណាមួយនឹងមិននាំនាងទៅរកសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះអ
ង្គសង្កត់នោះ ហើយបង្កើនវិនាសកម្មរបស់នាងចេញទៅឬ? ក្នុងដ៏ស្រស់ស្អាត
ប៉ុន្តែមិនបរិសុទ្ធ ដែលបានគប់ដុំមុនសម្រាប់ពួកហោរា
ដែលបានបដិសេធព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ ដែលកំពុងចាក់សោឧល្លនិងដោយការមិនប្រព្រឹត្ត
តតរបស់នាងនៃក្នុងច្បាប់នៃទោសភាព,—ចុងនៃសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់នាងដិត
អស់ហើយ!»

«ហើយមុតងទៀត ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះមានបន្តទូលនៃក្នុងយូសាឡឹម។
មុនចុងនៃនោះផុតទៅ សក្តិភាពមួយទៀតគួរឲ្យមានធុរ្វិះបន្ទាល់អំពីព្រះគ្រីស្ទ។
សំឡេងនៃសាក្សីគួរឲ្យមានលើកឡើង
ដើម្បីបិទលើយតបនឹងការអំពាវនាវពីអតីតកាលខាងទំនាយ។
បើក្នុងយូសាឡឹមនឹងស្តាប់ការអំពាវនាវនោះ
បើនាងនឹងទទួលព្រះអង្គសង្កត់នោះដែលកំពុងយាងចូលតាមទ្វាររបស់នាង
នោះនាងនឹងតែអាចគួរឲ្យមានសង្កត់នោះបាន។»

«ដំណឹងបានទៅដល់ពួកអ្នកគ្រប់គ្រងនៃក្នុងយូសាឡឹមថា
ព្រះយេស៊ូវកំពុងយាងមកជិតទីក្រុង ជាមួយនឹងហ្វូងមនុស្សយ៉ាងច្រើន។ ប៉ុន្តែ
ពួកគេមានការស្វាគមន៍សម្រាប់ព្រះរាជបុត្រនៃព្រះឡើយ។ ដោយសេចក្តីភ័យខ្លាច

ពួកគេចេញទៅជួបព្រះអង្គគ្រប់
ដោយសង្ឃឹមថានឹងបំប្លែងមនុស្សសន្តោសឱ្យបំប្លែង
ខណៈដែលកុប្បនដង្កាបដៃគូនឹងចុះពីភ្នំអូលីវ
ពួកអ្នកគ្រប់គ្រងបានចេញមកស្វាគមន៍វា។
ពួកគេស្នើសុំពីមូលហេតុនៃការអវស្សហយ៉ាងកក្រើកនោះ។ នៅពេលដែលពួកគេស្នើសុំថា
«អ្នកនេះជានរណា?» ពួកសិស្សដដែលពេញដោយវិញ្ញាណនៃការបំភ្លឺដ៏ទៃវេចនៈ
បានឆ្លើយសំណួរនេះ។ ដោយពាក្យសម្បជ័យដ៏មានហោរាសាស្ត្រ
ពួកគេបានរំលឹកឡើងវិញនូវសេចក្តីខឹងចោទទាក់ទងនឹងព្រះគ្រីស្ទ៖»

«អាដាមនឹងប្រាប់អ្នកថា គឺជាពូជរបស់ស៊ីតីដែលនឹងកម្ទេចកុហលរបស់ពស់»។

«ចូរសួរអំពីបុរាណទៅ លោកនឹងប្រាប់អ្នកថា នោះគឺជា “មិលគីស្តសេដកែ
ស្តេចក្នុងសាឡឹម” ជាស្តេចនៃសេចក្តីសុខសាន្ត។» លោកុប្បកតិ 14:18។

«យ៉ាកុបនឹងប្រាប់អ្នកថា ព្រះអង្គគឺជា សិឡ នៃកុលសម្ព័ន្ធជ្មាយ។»

«អសោយនឹងប្រាប់អ្នកថា “អិម៉ានុយអែល,” “អស្ថាបនា, ជាទីប្រឹក្សា,
ព្រះដ៏មានព្រះចេស្តា, ព្រះរូបិតាដ៏អស់កល្បជានិច្ច, ម្ចាស់សន្តិភាព។” អសោយ ៧:១៤;
៩:៦។»

«យេរេម៉ានឹងប្រាប់អ្នកអំពី ម៉ាកាងរបស់ដាវីឌ គឺ
“ព្រះយេស៊ូជាសេចក្តីសុចរិតរបស់យើង”»។ យេរេម៉ា 23:6។

«ដានីយ៉ែនឹងប្រាប់អ្នកថា ទ្រង់គឺជាព្រះមស្តេសី។»

«ហ្សេរេ នឹងប្រាប់អ្នកថា ព្រះអង្គគឺ “ព្រះយេស៊ូ ជាព្រះនៃក្រុមហ៊ុននោះ; ព្រះយេស៊ូ
គឺជាព្រះនាមរំលឹករបស់ទ្រង់”»។ ហ្សេរេ 12:5។

«យ៉ូហាន ហាទីស្ករ នឹងប្រាប់អ្នកថា ព្រះអង្គគឺជា ‘កូនចៀមរបស់ព្រះជាម្ចាស់
ដែលដកយកហាបរបស់លោកិយចេញ’ យ៉ូហាន 1:29.»

«ព្រះយេស៊ូដ៏អស្ថាបនា បានប្រកាសចេញពីបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ថា
“នេះជាព្រះរាជបុត្រស្តេចក្នុងរាជវង្សរបស់ខ្ញុំ”»។ ម៉ាថាយ 3:17។

«យើងខ្ញុំជាសិស្សរបស់ព្រះអង្គ សូមប្រកាសថា នេះហើយគឺជាព្រះយេស៊ូ ព្រះមស្តេសី
ជាព្រះអម្ចាស់នៃដីរីក ជាព្រះបុរោសលោះនៃលោកិយ»។

«ហើយមេដឹកនាំនៃអំណាចទាំងឡាយនៃសេចក្តីងងឹត ក៏ទទួលស្គាល់ព្រះអង្គ
ដោយនិយាយថា “ខ្ញុំស្គាល់ទ្រង់ថា ទ្រង់ជាអ្នកណា គឺជាព្រះបរិសុទ្ធជនព្រះ។” ម៉ាកុស
1:24» The Desire of Ages, 577–579.

បុរេគ្រឹះនៃការយាងចូលដោយជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
គឺជាគំរូបង្ហាញបុរេគ្រឹះនៃមុខងារអំណាចក្នុងសម័យកាលមីឡូនីត។
អត្ថបទពិបាកស្តីពីវា បញ្ជាក់ថា នៅពេលការយាងចូលបានចាប់ផ្តើម
បុរាជានបានស្ថិតនៅក្នុងការបំផុសគំនិតរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ហើយបន្ទាប់មកព្រះគ្រីស្ទបានឈប់ ហើយទ្រង់យំលើក្នុងយូសាឡឹម។
ក្រោយមកទ្រង់បានបន្តការយាងចូលនោះ
ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់ត្រូវបានប្រឈមមុខដោយមេដឹកនាំជនជាតិយូដា។
ខ្ញុំចង់ឮក្នុងខណៈពិសេសខុលៈៗនៃរឿងនេះ

ដើម្បីបំភ្លឺអត្ថបទសព្វញ្ញាណសព្វញ្ញាសម្គាល់តាមផលរូប
ដល់គ្រូបាទធុរ្ម័ន្ទ្រីងមុតងទៀតក្នុងបុរាណសាស្ត្ររបស់ពួកមីឡូលីត។
ប៉ុន្តែមុនដំបូង ខ្ញុំចង់លើកឡើងចំណុចមួយអំពីការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់។
អ្វីដែលយើងទើបតែបានដកស្រង់ពីបុរាណសាស្ត្រ វាយតម្លៃ តំណាងឲ្យចុងបញ្ចប់នៃជំពូកមួយ
ហើយការបើកនៃជំពូកបន្ទាប់មាននិយាយដូចតទៅនេះ។

ការយាងចូលក្នុងយសោឡាមរបស់ព្រះគ្រីស្ទនេះដោយជ័យជម្នះ នោះគ្រាន់តែជាសូរម្នាល
ពិល្យាងមុននៃការយាងមករបស់ទ្រង់នាពេលវិញនៃស្ថានសួគ៌ ដោយព្រះចេស្តា
និងសិរីល្អ ដល់កាលដ៏ជ័យជម្នះរបស់ពួកទេវតា
និងការអស្ចារ្យរបស់ពួកបរិសុទ្ធ។ នៅពេលនោះ
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងមានដល់ពួកសង្ឃឹម និងពួកផារីសី នឹងមានសម្រេចថា៖
«ចាប់ពីពេលនេះតទៅ អ្នកកាលគ្មាននឹងមិនឃើញខ្ញុំទៀតឡើយ
ទាល់តែអ្នកកាលគ្មាននិយាយថា សូមពរ
ដល់ព្រះអង្គដែលយាងមកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់»។ ម៉ាថាយ 23:39។
ក្នុងនិមិត្តរូបនាយ
សាក្សីគ្រូបាទបង្ហាញឲ្យឃើញថាដៃជ័យជម្នះចុងក្រោយនោះ ហើយគាត់ក៏បាន
ឃើញវិនាសកម្មរបស់អ្នកដទៃនៃការយាងមកលើកដំបូងបានបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ
ដដែល៖ «ពួកគេនឹងសម្លឹងមើលមកខ្ញុំ ដល់ពួកគេបានចាក់ផល្លៈ
ហើយពួកគេនឹងកាន់ទុកខ្លួនចំពោះទ្រង់
ដូចជាមនុស្សម្នាក់កាន់ទុកខ្លួនចំពោះកូនបុរសតម្កល់របស់ខ្លួន
ហើយនឹងសោកសៅយ៉ាងខ្លាំងចំពោះទ្រង់
ដូចជាមនុស្សម្នាក់ដែលសោកសៅយ៉ាងខ្លាំងចំពោះកូនច្របងរបស់ខ្លួន»។ សាក្សី
12:10។ ព្រះគ្រីស្ទបានទតឃើញឈុតហេតុនេះជាមុន
នៅពេលដែលទ្រង់បានទតមើលទីក្រុងនោះ ហើយទ្រង់បានយំសោកល្ហី។
ក្នុងការបំផ្លាញក្នុងយសោឡាមខាងលើកិយ
ទ្រង់បានទតឃើញការបំផ្លាញចុងក្រោយនៃប្រជាជននោះ
ដែលមានទោសដោយសារឈាមនៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

«ពួកសិស្សបានឃើញសច្ចក្នុងស្នូលរបស់ពួកយូដាចំពោះព្រះគ្រីស្ទ
ប៉ុន្តែពួកគេនៅមិនទាន់ឃើញថាវាជានឹងនាំទៅដល់អ្វីនៅឡើយ។
ពួកគេនៅមិនទាន់យល់អំពីសភាពពិតរបស់អ៊ីស្រាអែល
ហើយក៏មិនទាន់យល់ដឹងអំពីការសងសឹកដល់គ្រូបាទមកលើក្នុងយសោឡាមដែរ។ ព្រះ
គ្រីស្ទបានបើកសម្តែងនៃការនេះដល់ពួកគេដោយមេរៀនជាក់ស្តែងដែលមានន័យសំខាន់
មួយ។»

«ការអំពាវនាវចុងក្រោយនៃកាន់ក្រុងយសោឡាម បានឥតបុរេយោជន៍។ ពួកសង្ឃឹម
និងពួកអ្នកដឹកនាំបានឮសំឡេងទំនាយនៃអតីតកាល
បន្តិចៗនឹងវិញតាមរយៈហ្វូងមនុស្ស ជាការឆ្ងល់ច្រើនតបទៅនឹងសំណួរថា
“នេះជាអ្នកណា?” ប៉ុន្តែ
ពួកគេមិនបានទទួលស្គាល់វាជាសំឡេងនៃការបំផ្លាញនៃអ៊ីស្រាអែលឡើយ។
ដោយសច្ចក្នុងខ្លួន និងសច្ចក្នុងព្រះវិញ្ញាណផ្ទៃក្នុង
ពួកគេបានព្យាយាមបំបិទមាត់ប្រជាជន។
ក្នុងចំណោមហ្វូងមនុស្សនោះមានមនុស្សម្នាក់ ហើយចំពោះពួកគេ
ស្រ្តីរបស់ទ្រង់បានចោទប្រកាន់ព្រះយេស៊ូវថាជាមេដឹកនាំនៃការបោះបង្គោល
ពួកគេបានបង្ហាញថា ទ្រង់ជិតនឹងចូលកាន់កាប់ព្រះវិហារ

ហើយស្វោយរាជ្យជាស្តេចនៃក្រុងយូសាឡឹម»។ The Desire of Ages, 580.

ចំណុចដ៏ល្អមិនចង់ឲ្យខកខាននោះ គឺថា
ការយាងចូលក្នុងយូសាឡឹមដោយជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ជាប្រសិទ្ធភាពមិនគ្រឿងអំពីសម្រកែអធ្យាគុនប្រែវត្ថុគឺសាស្ត្រមីឡិវាយត៍ប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែតែងតែបញ្ចប់នៃលោកិយផងដែរ។
វាពាក់ព័ន្ធនឹងការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទនេះដែរ ដើមសហស្សវត្សស័កនាពេលនោះ
ជំពូកទីមុន ហើយក៏ពាក់ព័ន្ធនឹងការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងក្រុងយូសាឡឹម
មុនមិនទាន់ចុងសហស្សវត្សស័កផងដែរ។ វាក៏ពាក់ព័ន្ធនឹងសច្ចកម្មស្ថាប័នរបស់មនុស្សសាស្ត្រ
នៃពេលវេលាមកជាលើកទីពីររបស់ទ្រង់
និងការជំនុំជម្រះចុងក្រោយរបស់ពួកគេនៃចុងសហស្សវត្សស័កផងដែរ។
ការបើកកថាខណ្ឌចុងក្រោយបានបង្ហាញថា
«ការអំពាវនាវចុងក្រោយនៃក្រុងយូសាឡឹម មានឥតបុរេនាម។ ពួកយូដាចារ្យ
និងពួកអ្នកគ្រប់គ្រង មានឡើងទំនាយនៃអតីតកាល
បន្តិចៗនឹងវិញ្ញាណយូសាឡឹម ក្នុងការឆ្ងល់យឺតបន្តិចៗនឹងសំណួរថា ‘នេះជាអ្នកណា?’
ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានទទួលស្គាល់វាថាជាសំឡេងនៃការបំផុសគំនិតទេ»។

ការអំពាវនាវចុងក្រោយគឺឥតបុរេនាម ហើយការអំពាវនាវនោះត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជា
«សំឡេងទំនាយនៃអតីតកាល»។
យូសាឡឹមនៃសម័យព្រះគ្រីស្ទមានបដិសេធការអំពាវនាវចុងក្រោយរបស់ពួកគេ
ព្រោះពួកគេបានបដិសេធដំបូន្មានរបស់យេស៊ូយើងក្នុងការប្រាប់ទៅកាន់ផ្ទះចាស់ៗ។
ពួកគេក៏បានបដិសេធវិធីសាស្ត្រនៃ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់» ផងដែរ
ពីព្រោះពួកសិស្សស្រីបានឆ្ងល់យឺតសំណួរ «នេះជានរណា» ដោយនាំសាក្សីជាច្រើនមករួមគ្នា
បន្ទាត់លើបន្ទាត់ ពីទីនេះបន្តិច និងពីទីនោះបន្តិច។

នៃពេលវេលាព្រះគ្រីស្ទចាប់ផ្តើមយាងចូលទីក្រុងយូសាឡឹម ព្រះអង្គបានឈប់តាមផ្លូវ។
ការនេះចាប់ផ្តើមដោយការបំពេញទំនាយ
ខណៈដែលពួកសិស្សស្រីបាននាំមកសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទគង់ជិះ។
ព្រះអង្គមិនដែលបានជិះសត្វណាមួយពីមុនទេ
ហើយសត្វនោះក៏មិនដែលមានអ្នកជិះពីមុនដែរ។ តាមហេតុផល
នេះបញ្ជាក់អំពីអព្យាក្រឹតហេតុមួយ ពីព្រោះ
គេមានសត្វណាដែលអនុញ្ញាតឲ្យមានអ្នកជិះលើកដំបូង
ហើយអ្នកណាដឹងរបៀបគ្រប់គ្រងការជិះលើមិនដែលឮឃើញចុះនោះពីមុនមក។
នេះស្រដៀងនឹងពេលដែលពួកគេស្តាប់នូវសំឡេងនៃស្រីដែលបានដាក់កង្វាយនៃលើវិទ្យុនេះជាមួយនឹងហិប
ហើយបានចងក្រងគ្នាប្រាប់គ្នាពីរក្រហលដែលកំពុងបំបៅកូន
ហើយក៏មិនដែលទាញទេពីមុនដែរ ហើយភូមិមួយនោះពួកវាបានបោះបង់កូន
ហើយចាប់ផ្តើមដំណើរដើម្បីបំបៅហិបត្រឡប់ទៅកាន់ពួកហេប្រើវិញ។
ហិបកំពុងផ្ទុកដំណើរនៃក្រុងយូសាឡឹម
ហើយនៃពេលដែលដើរឆ្លងផ្លូវចុងក្រុងយូសាឡឹម
នោះគាត់បានឮឃើញសំឡេងអំពីការយាងចូលដោយជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

នៃពេលដែលព្រះគ្រីស្ទគង់លើកូនលា
នោះបុរាណបានចាប់ផ្តើមតម្រៀបអាវរបស់ខ្លួនតាមផ្លូវ កាត់មកទន្ទុក
ហើយសម្រកែបន្តិចៗនឹងថា៖ «ហូសាណា ដល់ព្រះរាជបុត្រានៃវិញ្ញាណ!»

សូមប្រទានពរដល់ព្រះអង្គគង់លើយោងមកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់!
ហួសឆាន់ស្រីស្រីខ្មែរស្រីបំផុត»។ (Matthew 21:9) មេដឹកនាំទាំងឡាយបានប្រឆាំង
ហើយទាមទារឱ្យព្រះយេស៊ូវបំបិទមាត់ហ្វូងមនុស្ស។ ពួកគេបន្តដំណើរទៅមុខ
ហើយព្រះយេស៊ូវបានឈប់ដើម្បីបិទមាត់ព្រះមនុស្សជាតិដែលហត់បង់
ដល់ការប្រឆាំងនឹងការប្រឆាំងយេស៊ូវ។ បន្ទាប់មក កុប្បនដង្កោបែនុតទៅមុខ
ហើយមេដឹកនាំទាំងឡាយបានចូលអនុវត្តតាមន័យមុតងទៀត
ដោយទាមទារឱ្យដឹងថាព្រះយេស៊ូវជានរណា។ រួចមក
ពួកសិស្សបានឆ្លើយតបដោយទីបន្ទាល់របស់ពួកគេ។ ដល់បានប្រកាសជាជួរលើផ្លូវ។

បុរសគុតិសាស្ត្រដែលយើងកំពុងពិចារណាឡានេះ
ត្រូវបាននាំមុខដោយការរស់ឡើងវិញរបស់ឡាសារ ដល់សម្គាល់ការខកចិត្តលើកដំបូងក្នុង
ឧបបែនុតនាំមុខដល់បានបង្ហាញក្នុងរឿងបុរេបុរសដូចអំពីព្រហ្មមហាវិទ្យាទាំងដប់
និងដោយអ៊ីសា ប៉ះពាល់ហិប
ក្នុងឧបបែនុតនៃការយោងចូលក្នុងយេស៊ូវដោយជ័យជំនះរបស់ដាវីឌ។
ការខកចិត្តលើកដំបូងត្រូវបានគេដាក់ជាមួយនឹងរយៈពេលពន្យារពេលមួយ
ហើយព្រះគ្រីស្ទបានពន្យារពេល នៅពេលដែលទ្រង់បានឮជាលើកដំបូងថា ឡាសារឈឺ
ដូចជាដាវីឌបានពន្យារពេល ដោយទុកហិបនៃក្រុងនៃដល់អ៊ីសាបានស្តាប់
រហូតដល់ពេលក្រោយទើបទ្រង់យកមកវិញ។ ឡាសារបានស្តាប់
ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ។
ឡាសារគឺជាអ្នកដល់បន្ទាប់មកដឹកនាំកូនលាងព្រះយេស៊ូវទ្រង់គង់លើវិញ
ចូលទៅក្នុងក្រុងយេស៊ូវ។

ក្នុងបុរសគុតិសាស្ត្ររបស់ពួកមីឡាយ ទេវតាទីពីរបានមកដល់នៅថ្ងៃទី 19 ខែសីហា ឆ្នាំ
1844 ក្នុងពេលខកចិត្តលើកដំបូង
ដល់បានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលពន្យារពេល។ បន្ទាប់មក សំយូអែល ស្តេច
បានចាប់ផ្តើមអភិវឌ្ឍន៍ស្ថានភាពសម្រាប់កេរ្តិ៍ដ៏ល្អរបស់បន្ទាប់មក។
ការអភិវឌ្ឍន៍បន្តបន្ទាប់នៃស្ថានភាព៖
ត្រូវបានគាំទ្រដោយការយោងចូលក្នុងយេស៊ូវរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ការរីកចម្រើននៃកិច្ចការរបស់ស្តេច ក៏ត្រូវបានគាំទ្រដោយដំណើររបស់ហិប
ពីពួកភីលីស្ទិន ទៅរទេ ទៅអ៊ីសា ហើយនៃទីបំផុតចូលទៅក្នុងក្រុងយេស៊ូវ។

ការចូលមានការប្រកាសដំបូងរបស់បុរសជន
នៅពេលមេដឹកនាំទាំងឡាយប្រាប់ព្រះគ្រីស្ទឲ្យបំបិទមហាជន
បន្ទាប់មកមានការយំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយបន្ទាប់ពីនោះមានការប្រកាសរបស់ពួកសិស្ស
នៅពេលមេដឹកនាំដល់វិស្វស្នូលថា ព្រះគ្រីស្ទជានរណា។
ការសម្របសម្រួលនៃការបំផុសគំនិតក្នុងចំណោមបុរសជន
ដល់បង្កើតឲ្យមានការឆ្លើយតបដំបូងរបស់មេដឹកនាំដល់វិស្វស្នូល នោះ
ត្រូវបានផ្ទេរឲ្យដល់ទៀតដោយពួកសិស្ស នៅពេលពួកគេបាននាំមក
«បន្ទាប់មកបន្ទាប់» នូវពហុភាពនៃស្ថានភាពសិរីលាភករពីអតីតកាល។
នៅពេលព្រះអាទិត្យលិចនៅថ្ងៃនៃនោះ អ៊ីសាអែលបុរសគុតិសាស្ត្របានលង់ចេញពីព្រះ។

នៅក្នុងបុរសគុតិសាស្ត្រនោះ យើងត្រូវបានជូនដំណឹងថា ពួកសិស្សមិនបាន
«យល់ដឹងអំពីការផុតនូវទោសដល់នឹងផ្តល់មកលើក្នុងយេស៊ូវ» ឡើយ។
«ការផុតនូវទោស» ដល់នឹង «ផ្តល់មកលើក្នុងយេស៊ូវ» នោះ

ត្រូវបានបង្ហាញដល់ពួកសិស្សតាមរយៈ «មរៀនដោយវត្ថុផ្ទុកសំខាន់មួយ»។
មរៀនដោយវត្ថុផ្ទុកសំខាន់នោះ គឺការដាក់បណ្តាសាលាដែលមិនទាន់បានឡើយ
ការបំផុសឱ្យក្នុងយុវសាស្ត្រ ដល់ពួកសិស្សមិនទាន់បានឡើយ
ត្រូវបានបង្ហាញតាមរយៈការដាក់បណ្តាសាលាដែលមិនទាន់បានឡើយ
ហើយក៏តាមរយៈពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីដើមឧទុម្ពរ
ដល់ព្រះគ្រីស្ទបានបង្ហាញពីមុនមកផងដែរ។

“សេចក្តីព្រមាននេះមានសម្រាប់គ្រប់សម័យកាល។ កិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងការដាក់
បណ្តាសាលាដែលមិនទាន់បានឡើយនេះ គឺដោយព្រះចន្ទស្រពះចន្ទស្រពះចន្ទស្រពះ
ទាល់ ឈរជាសេចក្តីព្រមានដល់គ្រប់ព្រះវិហារ និងដល់គ្រីស្ទបរិស័ទទាំងអស់។
គុណអនុកណ្តាចរសំនៀងតាមក្រិកយ៉ាងយឺតយ៉ាវរបស់ព្រះ
ដោយមិនបម្រើដល់អ្នកដទៃឡើយ។ ប៉ុន្តែ
មានមនុស្សជាច្រើនដែលមិនរស់បង្ហាញជីវិតដ៏ពេញលេញដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា
និងការមិនគិតប្រយោជន៍ខ្លួនរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ។
មនុស្សខ្លះដែលគិតថាខ្លួនជាគ្រីស្ទបានដល់អប្បបរមា
មិនយល់ថាអ្វីជាសេចក្តីសម្រាប់ព្រះនោះឡើយ។ ពួកគេរៀបចំ និងសិក្សា
ដើម្បីបិទភ្ជាប់ចិត្តខ្លួនឯង។
ពួកគេប្រើវិធីគិតក្នុងការទាក់ទងនឹងខ្លួនឯងប៉ុណ្ណោះ។
ពេលវេលាមានតម្លៃថ្លៃព្រះពួកគេ
តែតាមរយៈដល់ពួកគេអាចប្រមូលទុកសម្រាប់ខ្លួនឯងបានប៉ុណ្ណោះ។
ក្នុងកិច្ចការទាំងអស់នៃជីវិត នេះគឺជាគោលបំណងរបស់ពួកគេ។
មិនមែនសម្រាប់អ្នកដទៃទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់ខ្លួនឯង ដល់ពួកគេប្រមូល។
ព្រះបានបង្កើតពួកគេឲ្យរស់នៅក្នុងពិភពលោកមួយ
ដល់សេចក្តីស្រឡាញ់ដោយមិនគិតប្រយោជន៍ខ្លួន ត្រូវតែបានអនុវត្ត។ ព្រះអង្គបានរៀប
ចំពួកគេឲ្យជួយមនុស្សសហជាតិរបស់ខ្លួនតាមគ្រប់មធ្យោបាយដែលអាចធ្វើទៅ
បាន។ ប៉ុន្តែ អត្ថបទនេះមិនមានទំហំណាស់
ដល់ថ្នាក់ពួកគេមិនអាចមើលឃើញអ្វីផ្សេងទៀតបានឡើយ។
ពួកគេមិនមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធនឹងមនុស្សជាតិទេ។
អស់អ្នកដល់របស់បែនសម្រាប់ខ្លួនឯង
គឺដូចជាដើមល្វាដែលបង្ហាញការអះអាងគ្រប់យ៉ាង ប៉ុន្តែគ្មានផលសោះ។
ពួកគេកាន់តាមទម្រង់នៃការថ្វាយបង្គំ ប៉ុន្តែគ្មានការប្រើចិត្ត
ឬសេចក្តីជំនឿឡើយ។ តាមការប្រកាសមាត់ ពួកគេគោរពក្រិកយ៉ាងយឺតយ៉ាវរបស់ព្រះ
ប៉ុន្តែការស្តាប់បង្គាប់វិញខ្វះខាត។ ពួកគេនិយាយ ប៉ុន្តែមិនធ្វើ។
ក្នុងសាលាក្រុមដែលបានប្រកាសលើដើមល្វា ព្រះគ្រីស្ទបង្ហាញថា
ការធ្វើពុទ្ធិគឺជាសក្តានុពល
គួរឲ្យសង្ស័យខ្ពស់បំផុតយ៉ាងណានៅក្នុងព្រះនគររបស់ព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គប្រកាសថា
មនុស្សសហជាតិដែលបើកចំហ មានទោសតិចជាងអ្នកដែលអះអាងថាខ្លួនបម្រើព្រះ
ប៉ុន្តែមិនបង្កើតផលសម្រាប់សិល្បៈរបស់ព្រះអង្គឡើយ។”

«ឧទាហរណ៍អំពីដើមឧទុម្ពរ
ដល់ត្រូវបានមានបន្ទូលមុនការយាងទៅក្នុងយុវសាស្ត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ
មានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់នឹងមរៀនដល់ព្រះអង្គបានបង្ហាញ
ក្នុងការដាក់បណ្តាសាលាដែលមិនទាន់បានឡើយ។ The Desire of Ages, 584.

បន្ទាប់ពីការបុរេណមុខចុងក្រោយជាមួយនឹងពួកមន្ត្រីកន្ត្រៃ
នោះព្រះយេស៊ូវបានដកព្រះអង្គចេញទៅអធិស្ឋានពេញមួយយប់ ហើយនៅពេលព្រឹក
ខណៈដែលព្រះអង្គយាងកាត់ដើមឧទុម្ពរ ព្រះអង្គបានដាក់បណ្តាសាវ។

«វាមិនមែនជាផ្លែផ្លែផ្សេងទៀតទេ លើកលែងតែនៅតំបន់ខ្ពស់ៗប៉ុណ្ណោះ;
ហើយនៅតំបន់ខ្ពស់រាប់ជុំវិញក្នុងយូសាឡឹម គេអាចនិយាយបានដោយពិតថា
“ពេលវេលានៃផ្លែផ្សេង មិនទាន់មកដល់ទេ”។
ប៉ុន្តែនៅក្នុងចម្ការដែលព្រះយេស៊ូវបានយាងមកដល់
មានដើមឈើមួយហាក់ដូចជានៅមុខដើមឈើទាំងអស់ផ្សេងទៀត។
វាក៏បានគូបបង្កប់ដោយស្លឹកក្រហម។ ធម្មជាតិនៃដើមឈើគឺ
មុនពេលស្លឹកបើកឡើង ផ្កាដែលកំពុងលូតលាស់នឹងលេចមកជាមុន។ ដូច្នេះ
ដើមឈើដែលមានស្លឹកពេញនេះ
បានបង្ហាញសេចក្តីសន្យាថាមានផ្កាដែលលូតលាស់ពេញលេញ។
ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាបានបោះបង្គោលចោល។ នៅពេលទ្រង់ស្រងេរកតាមមករបស់វា
ចាប់ពីមកទៅបំផុតរហូតដល់ចុងមកខ្ទប់បំផុត ព្រះយេស៊ូវបានឃើញ «គុំមានអ្វីសោះ
ក្នុងតំបន់ស្រែ»។ វាក៏បានដាក់នូវស្លឹកដ៏អ្នកអាងប៉ុណ្ណោះ
មិនមានអ្វីលើសពីនេះឡើយ។»

ព្រះគ្រីស្ទបានបុរេណមុខព្រះបន្ទូលបណ្តាសាវដ៏សង្ឃឹមមួយប្រឆាំងនឹងវា។
ព្រះអង្គបានបន្ទូលថា៖ «កុំឱ្យនរណាម្នាក់បានបរិភោគផ្កាដែលព្រះអង្គបានឡើង
ជារៀងរហូត»។ នៅព្រឹកបន្ទាប់ ខណៈដែលព្រះសង្ឃត្រឡប់
និងសិស្សរបស់ព្រះអង្គកំពុងផ្ទេរដំណើរទៅកាន់ទីក្រុងមុតងទៀត
មកឈរលើស្រូវបានបំផុស
និងស្លឹកដ៏ស្រស់ពោធិ៍បានទាក់ទាញការចាប់អារម្មណ៍របស់ពួកគេ។ ពេទ្យសបានឮថា៖
«លោកគ្រូ សូមមើល ដើមឧទុម្ពរដែលលោកគ្រូបានដាក់បណ្តាសា
បានស្ថិតអស់នៅហើយ»។

«អំពើរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងការដាក់បណ្តាសាដើមឈើ
បានផ្ទុយនឹងពួកសិស្សមានសេចក្តីអស្ចារ្យយ៉ាងខ្លាំង។ ចំពោះពួកគេ
វាហាក់ដូចជាមិនសូវដៀងនឹងវិធី និងកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ឡើយ។ ជាញឹកញាប់
ពួកគេបានឮទ្រង់បុរេណមុខថា ទ្រង់មិនយាងមកដើមបីកាត់ទោសលោកិយទេ
ប៉ុន្តែដើមបីឱ្យលោកិយបានសង្ឃត្រឡប់ដោយសារទ្រង់។
ពួកគេនឹកចាំព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថា
«បុគ្គលណាមិនបានមកដើមបីបំផុសជីវិតមនុស្សទេ
ប៉ុន្តែដើមបីសង្ឃត្រឡប់ពួកគេ»។ លូកា 9:56។
កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់តែងតែផ្ទុយនឹងដើមបីសុភារឡើងវិញ
មិនដល់ដើមបីបំផុសឡើយ។ ពួកសិស្សស្រាវជ្រាវបានទ្រង់តែងតែព្រះអង្គសុភារឡើងវិញ
និងជាព្រះអង្គបុរេណមុខជាប៉ុណ្ណោះ។ អំពើនេះឈរដាច់ដោយឡែកពីម្តាយគាត់។
តើគាត់បានបំណងរបស់វាអ្វី? ពួកគេបានសួរគ្នាដូច្នេះ។»

ព្រះជាម្ចាស់ «មានព្រះទ័យរីករាយនឹងសេចក្តីមត្តេតាករណ៍»។
«ដូចជាខ្ញុំមានជីវិតរស់នៅ ដូច្នេះដរាប ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានបន្ទូលថា
យើងមិនមានសេចក្តីពេញចិត្តក្នុងការស្ថាប័នរបស់មនុស្សអាក្រក់ឡើយ»។ ម៉ាថា
7:18; អសេគោល 33:11។ ចំពោះទ្រង់ កិច្ចការនៃការបំផុស
និងការបុរេណមុខសាលាក្រុមទោស គឺជា «កិច្ចការចម្បង» មួយ។ អសោយ 28:21។ ប៉ុន្តែ

ដោយសារសចក្ខីមតេតាករុណា និងសចក្ខីសុរាជ្យាញ់
ទ្រង់បានលើកស្ទួយបំរើអនាគតចង្អៀត
ហើយបើកសម្បជ័យដល់មនុស្សទាំងឡាយអំពីលទ្ធផលនៃមោក្ខនៃអំពើហាប។

«ការដាក់បណ្តុសាលាដើម្បីដំណើរនេះ

គឺជាពាក្យប្រៀបប្រដូចមួយដែលបានសម្បជ័យដោយការប្រព្រឹត្តតាមដាក់ស្នងដៃ។

ដើម្បីឈរលើអត្ថបទនៃនេះ

ដល់បងអ្នកស្ថិតក្នុងក្រុងកុលាយបស់វានៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះគ្រីស្ទនេះដោយផ្ទាល់
គឺជានិមិត្តរូបនៃជោគយូដា។ ព្រះអង្គគង់នៅមានព្រះបំណងចង់ផ្តល់ឱ្យសិស្សរបស់
ព្រះអង្គយល់ច្បាស់អំពីមូលហេតុ និងសចក្ខីបុរាណនៃសចក្ខីវិនាសរបស់អីស្រាអែល។
ដើម្បីបិទបញ្ចប់ការបំណងនេះ

ព្រះអង្គបានប្រទានលក្ខខណៈសីលធម៌ដល់ដើម្បីឈរលើនេះ

ហើយផ្តល់ឱ្យវាកុលាយជាអ្នកបកស្រាយសចក្ខីពិតនៃភាព។

ជនជាតិយូដាបានលេចចេញយ៉ាងដាច់ដោយឡែកពីជាតិទាំងអស់

ដោយប្រកាសថាខ្លួនស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះ។

ពួកគេបានទទួលព្រះគុណពិសេសពីព្រះអង្គ

ហើយពួកគេអះអាងថាមានសចក្ខីសុចរិតលើសជាងបុរាណទាំងអស់។

ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវបានបង្ខំឱ្យដោយសចក្ខីសុរាជ្យាញ់លោកិយ

និងដោយសចក្ខីលោកចង់បានចំណេញ។ ពួកគេត្រូវបានអះអាងអំពីចំណេះដឹងរបស់ខ្លួន

ប៉ុន្តែពួកគេមិនស្គាល់សចក្ខីតាមរូបរបស់ព្រះទេ ហើយពេញដោយពុករលួយ។

ដូចជាដើម្បីឈរលើអត្ថបទនៃនេះ

ពួកគេបានលាតសាខាដ៏ក្នុងកុលាយរបស់ខ្លួនឡើងខ្ពស់ មានរូបរាងខ្សែស្រងាក់
និងស្រស់ស្អាតដល់ក្នុងកែ ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានបង្កើតអ្វីឡើយ ក្រៅពី “ស្ថិតិ”

ប៉ុណ្ណោះ។ សាសនាយូដា ជាមួយនឹងព្រះវិហារដ៏អស្ចារ្យរបស់វា

អាសនៈបូជាដ៏បរិសុទ្ធរបស់វា បូជាចារ្យពាក់មួកមីត្ររបស់វា

និងពិធីការដ៏គួរឱ្យកត់ខ្លួនរបស់វា ពិតមែនតែមានភាពស្រស់ល្អអន្លើខាងក្រៅ

ប៉ុន្តែការបន្ទាបខ្លួន សចក្ខីសុរាជ្យាញ់ និងសប្បុរសធម៌ គឺខ្វះខាត។» The Desire of
Ages, 581, 582.

យើងបានចាប់ផ្តើមដោយលើកសំណួរពីរដែលយើងកំពុងតែដំណើរការឆ្លើយ។
សំណួរទាំងនោះគឺ៖ «ហេតុអ្វីបានជាការជំនុំជម្រះលើមនុស្សសរសេរបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី
9/11? តើការជំនុំជម្រះលើមនុស្សសរសេរតាមព្រះគម្ភីរគឺជាអ្វី?»

បន្ទាប់មកយើងក៏ចង់ដឹងយើងទើបតែបានដាក់ជូននេះ

គឺជាសាក្សីតាមព្រះគម្ភីរអំពីការជំនុំជម្រះមនុស្សសរសេរ។

បន្ទាប់មកយើងក៏ទាំងនោះពាក់ព័ន្ធនឹងអ្វីលើសជាងគ្មានតែជា “A, B, C”

នៃការជំនុំជម្រះប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែជាមុនសិន យើងកំពុងឆ្លើយសំណួរនានាអំពី 9/11

និងការជំនុំជម្រះមនុស្សសរសេរ។

«ខ្ញុំបានឃើញ» ហេតុអ្វីបានជាយើងមានបុរសសន្តិថា

«រហូតដល់បុរសម្នាក់ទៀតទ្រង់បានដាក់តាំងឡើង

ហើយព្រះអង្គគង់នៅមានព្រះជន្មដ៏បុរាណបានគង់អង្គុយ

ព្រះពុទ្ធរបស់ព្រះអង្គសង្ឃដូចព្រិល

ហើយសក់ព្រះសិរសារបស់ព្រះអង្គសង្ឃដូចរោមចង្កៀមដ៏បរិសុទ្ធ

បុរសម្នាក់របស់ព្រះអង្គគឺជាអណ្តាតកុលាប

ហើយកងទ្វារឡាយរបស់វាជាគុណនឹងឆេះសន្តិភាពសន្តិភាព។
មានសុទ្ធិនិងគុណនឹងមួយហូរចេញមកពីចំពោះព្រះអង្គគ្រប់
មនុស្សសរុបពាន់គុណពាន់ឋានបម្រើព្រះអង្គគ្រប់
ហើយមនុស្សសរុបមិនគុណមិនឋានឈានទៅចំពោះព្រះអង្គគ្រប់
ការជំនុំជម្រះត្រូវបានបើកឡើង ហើយសង្ឃឹរក្នុងទ្វារឡាយត្រូវបានបើកចំហ។»
ដានីយ៍លែ 7:9, 10, R.V.

«ដូច្នេះ ទិដ្ឋភាពដ៏មហិមា និងដ៏ឧឡារិកនៃថ្ងៃនៃព្រះ
ត្រូវបានបង្ហាញដល់ទស្សនវិស័យរបស់ហោរា ជាថ្ងៃដែលអត្តចរិត និងជីវិតរបស់មនុស្ស
សទ្ធាឡាយត្រូវបានដាក់ការពិនិត្យនៃចំពោះព្រះចៅក្រមនៃផែនដីទាំងមូល
ហើយមនុស្សសរុបនឹងទទួលបានការតបស្កន៍ "តាមអំពើរបស់ខ្លួន"។
ព្រះដ៏ចាស់ជរានៃថ្ងៃទាំងឡាយ គឺជាព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះរូបិកា។
អ្នកកត់ដៃទំនុកតម្កល់នឹងមានបុរសសន្តិសុខ៖ «មុនពេលក្នុងទ្វារឡាយកើតមាន
ឬមុនពេលទ្រង់បានបង្កកើតនៃដី និងពិភពលោក
តាំងពីអស់កល្បជានិច្ចដល់អស់កល្បជានិច្ច ទ្រង់ជាព្រះ»។ ទំនុកតម្កល់ 90:2។
ព្រះអង្គគ្រប់គ្រង ជាបុរសពន្យារអំពីទ្វារឡាយដល់អស់ដល់មានស្លាប់
និងជាបុរសពន្យារក្រីក្រនិងទាំងអស់ នឹងគង់ជាអធិបតីក្នុងការជំនុំជម្រះ។
ហើយពួកទេវតាបរិសុទ្ធ ជាអ្នកបម្រើ និងជាសាក្សី ដែលមានចំនួន
«មួយមិនគុណនឹងមួយមិន ហើយរាប់ពាន់គុណនឹងរាប់ពាន់»
ក៏ចូលរួមនៃក្នុងសាលាជំនុំជម្រះដ៏មហិមាដែរ។»

«ហើយមើល មានមន្ត្រីដ៏ដ្ឋង់ជាបុគ្គលមនុស្ស មកជាមួយពួកនៃស្តេចស្តេច
ហើយបានមកដល់ព្រះបុរាណជននៃថ្ងៃទាំងឡាយ
ហើយគេបាននាំទ្រង់មកជិតនៃចំពោះព្រះអង្គគ្រប់។ ហើយបានប្រទានអំណាច កិត្តិយស
និងនគរមួយដល់ទ្រង់ ដើម្បីបិទយុគរបស់ជាតិ សាសន៍ និងភាសាទាំងអស់ បម្រើទ្រង់៖
អំណាចរបស់ទ្រង់ជាអំណាចអស់កល្បជានិច្ច ដល់នឹងមិនកន្លងបាត់ទៅឡើយ។
ដានីយ៍លែ 7:13, 14។ ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃលោកពិពណ៌នានៅទីនេះ
មិនមែនជាការយាងមកលើកទីពីររបស់ទ្រង់មកកាន់ផែនដីឡើយ។
ទ្រង់យាងមកកាន់ព្រះបុរាណជននៃថ្ងៃទាំងឡាយនៃស្តេចស្តេច ដើម្បីបិទទ្វារអំណាច
កិត្តិយស និងនគរ
ដល់នឹងត្រូវប្រទានដល់ទ្រង់នៅពេលបញ្ចប់កិច្ចការរបស់ទ្រង់ជាព្រះមធ្យាករ។
ការយាងមកនេះ មិនមែនជាការយាងមកលើកទីពីររបស់ទ្រង់មកកាន់ផែនដីឡើយ
ដែលបានត្រូវនាំទៅទុកជាមុនថានឹងកើតឡើងនៅពេលបញ្ចប់នៃ 2300 ថ្ងៃ
ក្នុងឆ្នាំ 1844។ ដោយមានទេវតាស្តេចស្តេចអមដំណើរ
ព្រះមហាបូជាច្រើនដ៏ធំរបស់យើង យាងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត
ហើយនៅទីនោះទ្រង់បង្ហាញព្រះអង្គគ្រប់នៃចំពោះព្រះវត្តមាននៃព្រះ ដើម្បីប្រតិបត្តិ
តុត្តិកិច្ចបម្រើចុងក្រោយនៃការបម្រើរបស់ទ្រង់ជំនួសមនុស្ស—ដើម្បីអនុវត្តកិច្ច
ការនៃការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេត និងដើម្បីបិទទ្វារបុរាណនៃសម្រាប់អស់អ្នក
ដែលត្រូវបានបង្ហាញថាមានសិទ្ធិទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍របស់វា។»

«ក្នុងពិធីបម្រើជារូបនីមិត្ត នោះ មានតែអស់អ្នកដែលបានមកនៅចំពោះព្រះ
ដោយការសារភាព និងការប្រព្រឹត្ត ហើយអំពើហាមរបស់ពួកគេ
តាមរយៈឈាមនៃយេស៊ូគ្រីស្ទជាសម្រាប់ហាម ត្រូវបានផ្ទេរទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធបំណុំណោះ
ដែលមានចំណែកក្នុងពិធីបម្រើនៃថ្ងៃបុរាណនោះ។ ដូច្នេះដើម្បី
ក្នុងថ្ងៃដែលនៃការបុរាណនោះចុងក្រោយ នឹងនៃការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេត

ករណីតប៉ុណ្ណោះដដែលគួរឲ្យមានពិចារណា
គឺជាករណីរបស់អស់អ្នកដដែលបុរសកាសថាជាសត្វរបស់ព្រះ។
ការជំនុំជម្រះរបស់មនុស្សសម្រាប់ក្រុម គឺជាកិច្ចការមួយដាច់ដោយឡែក
និងខុសប្លែកពីគ្នា ហើយក៏ត្រូវបានដាក់ក្នុងកាលៈទេសៈគួរឲ្យយក។
«ដំបូងគឺការជំនុំជម្រះ គួរចាប់ផ្តើមពីដំណាក់កាលជាមុនជាមុនសិន
ហើយបើចាប់ផ្តើមពីយើងជាមុន
នោះចុងបញ្ចប់របស់អស់អ្នកដដែលមិនសុភាពបង្កគាប់ដំណឹងល្អអនាគតព្រោះ
នឹងទៅជាយ៉ាងណា?» ១ ពេតេស ៤:១៧។»

«កំណត់ត្រាក្នុងសូចនាក្រ ដដែលឈ្មោះ
និងអំពើរបស់មនុស្សសម្រាប់កត់ទុកក្នុងនោះ
នឹងកំណត់សម្រាប់ក្រុមជំនុំជម្រះ។ ហេតុដោយនេះយើងមានបុរសសន្តិសុខ
“ការជំនុំជម្រះគួរឲ្យមានការងារឡើង ហើយសង្ឃឹរក្រៅទាំងឡាយគួរឲ្យមានប្រឹក្សាចេញ”។
អ្នកនិពន្ធទីរវេទនា ដោយពិពណ៌នាអំពីទិដ្ឋភាពដដែលនោះ បានបន្តថ្លែងថា៖
“ហើយសង្ឃឹរក្រៅមួយទៀតគួរឲ្យមានប្រឹក្សាឡើង គឺជាសង្ឃឹរក្រៅនៃដីរឹត ហើយមនុស្សសុ
លាបទាំងឡាយគួរឲ្យមានជំនុំជម្រះតាមសម្រាប់កត់ទុកក្នុងសង្ឃឹរក្រៅ
ទាំងនោះ សរុបតាមអំពើរបស់ពួកគេ”។ វិវរណៈ 20:12.»

«សង្ឃឹរក្រៅនៃដីរឹត
មានឈ្មោះរបស់អស់អ្នកដដែលផ្តល់ឲ្យមានក្នុងការបម្រើព្រះ។
ព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះបន្ទូលបង្កគាប់ដល់សិស្សរបស់ទ្រង់ថា៖ «ចូរអរសបុរោយឡើង
ពីព្រោះឈ្មោះរបស់អ្នកកាលគ្មានបានកត់ទុកក្នុងសូចនាក្រហើយ»។ លូកា 10:20។
ប៉ុលបាននិយាយអំពីអ្នករួមការងារសម្រាប់គ្រប់រូបគាត់ថា
«ដដែលឈ្មោះរបស់ពួកគេមាននៅក្នុងសង្ឃឹរក្រៅនៃដីរឹត»។ គីលីព 4:3។ ដោយនេះ
ដោយមើលទៅដល់ «គ្រប់ហេតុមួយ ដូចដដែលមិនដដែលផ្តល់ឲ្យមាន» បុរសកាសថា
សត្វរបស់ព្រះនឹងគួរឲ្យមាននោះ គឺ
«គ្រប់គ្នាដែលគួរឲ្យមានឈ្មោះកត់ទុកនៅក្នុងសង្ឃឹរក្រៅ»។
ហើយអ្នកទទួលវិវរណៈបាននិយាយថា
មានតែអ្នកទាំងនោះប៉ុណ្ណោះដដែលនឹងចូលទៅក្នុងក្រុមរបស់ព្រះ
ដដែលឈ្មោះរបស់ពួកគេ «បានកត់ទុកនៅក្នុងសង្ឃឹរក្រៅនៃដីរឹតរបស់កូនចៀម»។
ដោយនេះ 12:1; វិវរណៈ 21:27។»

«សង្ឃឹរក្រៅនៃការរំលឹក» មួយ គួរឲ្យមានសរសេរនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ដដែលក្នុងនោះ
បានកត់ត្រាកិច្ចការល្អរបស់ «អស់អ្នកដដែលក្រោតខ្ពស់ចំពោះព្រះយេស៊ូវ
ហើយគិតដល់ព្រះនាមរបស់ទ្រង់»។ ម៉ាទ្រាតី 3:16។
ពាក្យសម្តីនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ និងអំពើនៃសេចក្តីសុឡាញ់របស់ពួកគេ
គួរឲ្យមានកត់ត្រានៅសូចនាក្រ។ នហេមោ បានយោងដល់រឿងនេះ
នៅពេលដដែលគាត់និយាយថា៖ «ឱព្រះនៃទ្រូលបង្កអំពើ សូមនឹកចាំទ្រូលបង្កផង...
ហើយសូមកុំលុបចោលកិច្ចការល្អរបស់ទ្រូលបង្ក
ដដែលទ្រូលបង្កបានផ្តើមរាប់ព្រះវិហាររបស់ព្រះនៃទ្រូលបង្កឡើយ»។ នហេមោ 13:14។
នៅក្នុងសង្ឃឹរក្រៅនៃការរំលឹករបស់ព្រះ កិច្ចការសុចរិតគ្រប់យ៉ាង
គួរឲ្យមានផ្តើមស្តីពីសុចរិតជាអមតៈ។ នៅទីនោះ ការល្អប្រុងគ្រប់យ៉ាងដែលបានទប់ទល់
ការអាក្រក់គ្រប់យ៉ាងដែលបានយកឈ្នះ
និងពាក្យសម្តីគ្រប់ម៉ាត់នៃសេចក្តីអាណិតមេត្តាដ៏ទន់ភ្លន់ដែលបានបង្ហាញចេញ
គួរឲ្យមានកត់ត្រាក្នុងសូចនាក្រដោយសម្រាប់គ្រប់រូប ហើយគ្រប់អំពើនៃការលះបង់ គ្រប់ការរងទុក្ខ

និងសចេកុដ៏ស្មោះត្រង់ដែលបានស្និទ្ធនាំ ដោយព្រះព្រះគ្រីស្ទ គួរឲ្យមានកត់ត្រាទុក។
អ្នកក៏ដឹងទំនុកតម្កល់នឹងមានពាក្យថា៖ «ទ្រង់រាប់ការងាររងរបស់ទូលបង្គំ
សូមដាក់ព្រះនគរទឹកភ្នំកែរបស់ទូលបង្គំ ទុកក្នុងដបរបស់ទ្រង់ផង
តើវាមិនមានកត់ទុកនៅក្នុងសង្ឃៀវភាវរបស់ទ្រង់ទេឬ?» ទំនុកតម្កល់ 56:8។

ក៏មានកំណត់ត្រាអំពីហេតុអ្វីហេតុរបស់មនុស្សសង្ឃឹម «ដុបិត
ព្រះជាម្ចាស់នឹងនាំយកកិច្ចការទាំងអស់មកកាត់ទោស ព្រមទាំងរឿងសម្លាត់ទាំងអស់
មិនថាជាការល្អ ឬជាការអាក្រក់ឡើយ»។
«រាល់ពាក្យឥតបុរេន័យនៃមនុស្សសន្តិវាយ
ពួកគេនឹងត្រូវរាយការណ៍អំពីពាក្យទាំងនោះនៅថ្នុងជំនុំជម្រះ»។
ព្រះអង្គគង់គ្រងគ្រោះមានបន្ទូលថា៖ «ដោយសារពាក្យរបស់អ្នក
អ្នកនឹងត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត ហើយដោយសារពាក្យរបស់អ្នក
អ្នកនឹងត្រូវបានផ្ដន្ទាទោស»។ សាស្ត្រា 12:14; ម៉ាថាយ 12:36, 37។ បំណងសម្លាត់
និងមូលហេតុចិត្តលាក់កំហែងលេចឡើងនៅក្នុងបញ្ញត្តិកត់ត្រាដែលមិនចេះខុសឡើយ;
ដុបិត ព្រះជាម្ចាស់ «នឹងបង្ហាញឲ្យយើងឃើញរបស់សម្លាត់ក្នុងសចេកុដ៏ងងឹត
ហើយនឹងផ្ដើមឲ្យយើងបំបាត់ចិត្តទាំងឡាយបង្ហាញច្បាស់»។ 1 កូរិនថូស 4:5។
«មើលចុះ វាត្រូវបានសរសេរទុកនៅមុខយើង ... ទាំងអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នក
និងអំពើទុច្ចរិតរបស់បុព្វបុរសអ្នកជាមួយគ្នា ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ»។
អសោយ 65:6, 7។

«ការងាររបស់មនុស្សគួរប្រៀបធៀបត្រូវបាននាំមកពិនិត្យនៅចំពោះព្រះ
ហើយត្រូវបានកត់ត្រាទុកថា មានភាពស្មោះត្រង់ ឬ ភាពមិនស្មោះត្រង់។
ទល់មុខនឹងឈ្មោះនីមួយៗក្នុងសង្ឃៀវភាវនៃស្ថានសួគ៌
ត្រូវបានកត់ចូលដោយភាពត្រឹមត្រូវគួរឲ្យនូវការគ្រប់គ្រង ឬពាក្យខុសទាំងអស់
កិច្ចការអាក្រក់និយមទាំងអស់ កាតព្វកិច្ចទាំងអស់ដែលមិនបានបំពេញ
ហើយនិងអំពើហិង្សាសម្លាត់ទាំងអស់ ព្រមទាំងការលាក់ពុតដោយឧបាយកលគ្រប់យ៉ាង។
សចេកុគឺព្រមាន ឬ ការស៊ើបអង្កេតទោសដែលផ្ដើមកពីស្ថានសួគ៌ត្រូវបានមិនអើពើ
ពេលរលោងដែលបានខុសខ្វែង ឱកាសដែលមិនបានប្រើប្រាស់
ឥទ្ធិពលដែលបានប្រើវិធីតទៅសម្រាប់សចេកុតិលុះ ឬ សចេកុតិអាក្រក់
ជាមួយនឹងលទ្ធផលដ៏ឆ្ងាយរហូតដល់
ទាំងអស់នេះត្រូវបានទៅកាន់អ្នកកត់ត្រាចងក្រងទុក។»

«ក្រិក្យវិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាឧទាហរណ៍ ដល់តាមរយៈនោះ ចរិតលក្ខណៈ
និងជីវិតរបស់មនុស្សទាំងឡាយនឹងត្រូវបានសាកល្បងនៅក្នុងការជំនុំជម្រះ។
បុរសបុរាណមានបុរសស្មោះថា៖ 'ចូរក្រោកខ្ពស់ព្រះ
ហើយកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ចុះ ដុបិតនេះជាកាតព្វកិច្ចទាំងមូលរបស់មនុស្ស។
ពីព្រោះព្រះនឹងនាំគ្រប់ទាំងការអស់មកក្នុងការជំនុំជម្រះ។' សាស្ត្រា 12:13, 14។
សាវ័កយ៉ាក្យបបានទទួលបានដល់បងប្អូនរបស់លោកថា៖ 'ដូច្នេះ ចូរនិយាយ
ហើយប្រើវិធី ដូចជាអ្នកដែលនឹងត្រូវជំនុំជម្រះដោយក្រិក្យវិន័យនៃសែរីភាព។'
យ៉ាក្យប 2:12។»

អស់អ្នកដែលនៅក្នុងការជំនុំជម្រះ ត្រូវបាន «រាប់ថាសមគួរ» នោះ
នឹងមានចំណែកក្នុងការរស់ឡើងវិញរបស់មនុស្សសុចរិត។
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖
«អ្នកណាដែលត្រូវបានរាប់ថាសមគួរនឹងទទួលបានលោកីយ៍នោះ»

នឹងការរស់ឡើងវិញពីក្នុងចំណោមមនុស្សសុលាប ... គស្មេមីនឹងពួកទេវតា
ហើយជាបុត្ររបស់ព្រះ ដោយព្រះជាបុត្រនៃការរស់ឡើងវិញ»។ លូកា 20:35, 36។
ហើយមុននឹងទៀត ទ្រង់ប្រកាសថា «អ្នកដទៃដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើល្អ» នឹងចេញមក
«ឲ្យមានការរស់ឡើងវិញនៃជីវិត»។ យ៉ូហាន 5:29។ មនុស្សសុចរិតដែលសុលាបនៃហើយ
នឹងមិនត្រូវបានប្រទេសឲ្យរស់ឡើងវិញទេ រហូតដល់បន្ទាប់ពីការជំនុំជម្រះ
ដល់នៃក្នុងនោះ ពួកគេត្រូវបានរាប់ថាសមគ្នានឹង «ការរស់ឡើងវិញនៃជីវិត»។ ដូច្នេះ
ពួកគេនឹងមិនមានវត្តមានដោយផ្ទាល់នៃមុខបល្ល័ង្កកុលាការទេ
នៃពេលវេលាដែលកំណត់ត្រារបស់ពួកគេត្រូវបានពិនិត្យមើល
ហើយករណីរបស់ពួកគេត្រូវបានសម្រេច។

«ព្រះយេស៊ូវនឹងបង្ហាញព្រះអង្គជាអ្នកតស៊ូមតិរបស់ពួកគេ
ដើម្បីបិទលុំជំនួសពួកគេនៃចំពោះព្រះ។ "បើអ្នកណាម្នាក់ប្រព្រឹត្តអំពើល្អ
យើងមានអ្នកតស៊ូមតិមួយអង្គនៅជាមួយព្រះបិតា គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសុចរិត"។ ១
យ៉ូហាន ២:១។ "ដូច្នេះ ព្រះគ្រីស្ទមិនមានចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជនដែលផ្សេងទៀតដោយ
មនុស្ស ដល់គ្រាន់តែជ្រាបសុរម្យលេខនៃពិតនោះទេ
ប៉ុន្តែត្រូវបានចូលទៅក្នុងសូត្រផ្ទាល់
ដើម្បីបិទឡើងនេះបង្ហាញព្រះអង្គនៅចំពោះព្រះជំនួសយើង"។ "ហេតុនេះហើយ
ព្រះអង្គអាចសង្កត់ធ្ងន់អស់លទ្ធភាពដល់អស់អ្នកដែលមកឯព្រះតាមរយៈព្រះអង្គ
ព្រោះព្រះអង្គមានព្រះជន្មរស់នៅជានិច្ច ដើម្បីបិទអង្គជំនួសពួកគេ"។ ហេព្រើរ
៩:២៤; ៧:២៥។»

«នៃពេលវេលាដែលកំណត់ត្រាទាំងឡាយត្រូវបានបើកឡើងក្នុងការជំនុំជម្រះ
នោះជីវិតរបស់អស់អ្នកដែលបានជឿលើព្រះយេស៊ូវ
ត្រូវបានយកមកពិនិត្យនៃចំពោះព្រះ។
ចាប់ផ្តើមពីពួកអ្នកដែលបានរស់នៅលើផែនដីមុនគេ
ព្រះអង្គដល់ជាព្រះអធិបូហយជំនួសរបស់យើង
ទ្រង់លើកយកករណីរបស់មនុស្សគ្រប់ជំនាន់ជាបន្តបន្ទាប់
ហើយបញ្ចប់ដោយពួកអ្នកដែលកំពុងរស់នៅ។ ឈ្មោះនីមួយៗត្រូវបានរៀបចំឡើង
ករណីនីមួយៗត្រូវបានសិរិះអង្កេតយ៉ាងម៉ត់ចត់។ ឈ្មោះខ្លះត្រូវបានទទួលយក
ឈ្មោះខ្លះត្រូវបានបដិសេធ។
នៃពេលវេលាអ្នកណាមានអំពើល្អបន្ថែមលើក្នុងសៀវភៅកំណត់ត្រា
ដោយមិនបានប្រព្រឹត្ត ហើយមិនបានទទួលការអត់ទោស
ឈ្មោះរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបានលុបចេញពីសៀវភៅនៃជីវិត ហើយកំណត់ត្រានៃអំពើល្អ
របស់ពួកគេនឹងត្រូវបានលុបចេញពីសៀវភៅនៃការរៀបចំរបស់ព្រះ។
ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖
"អ្នកណាដែលបានផ្សេងពីហេតុផលនឹងយើង
នោះយើងនឹងលុបឈ្មោះអ្នកនោះចេញពីសៀវភៅរបស់យើង"។ និក្ខមន៍ 32:33។
ហើយហោរាអសេគោលបាននិយាយថា៖
"កាលណាមនុស្សសុចរិតបរិច្ចេកទេសក្នុងស្ថានភាពរបស់ខ្លួន
ហើយប្រព្រឹត្តអំពើល្អច្រើន ... សេចក្តីសុចរិតទាំងអស់ដែលគាត់បានប្រព្រឹត្ត
នឹងមិនត្រូវបានរៀបចំឡើយ"។ អសេគោល 18:24»។ មហាវិវាទ, 479-483។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះ ហើយឆ្ងល់យកបន្តិចសំណួរទាំងឡាយដែលបានលើកឡើងនៃ
នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់នៃស៊េរីនេះ។